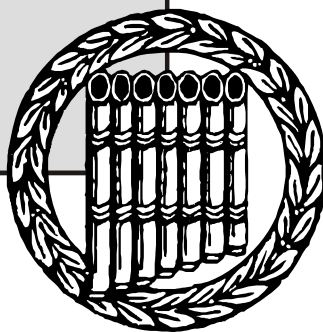


# KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých



4

Prosinec  
2002

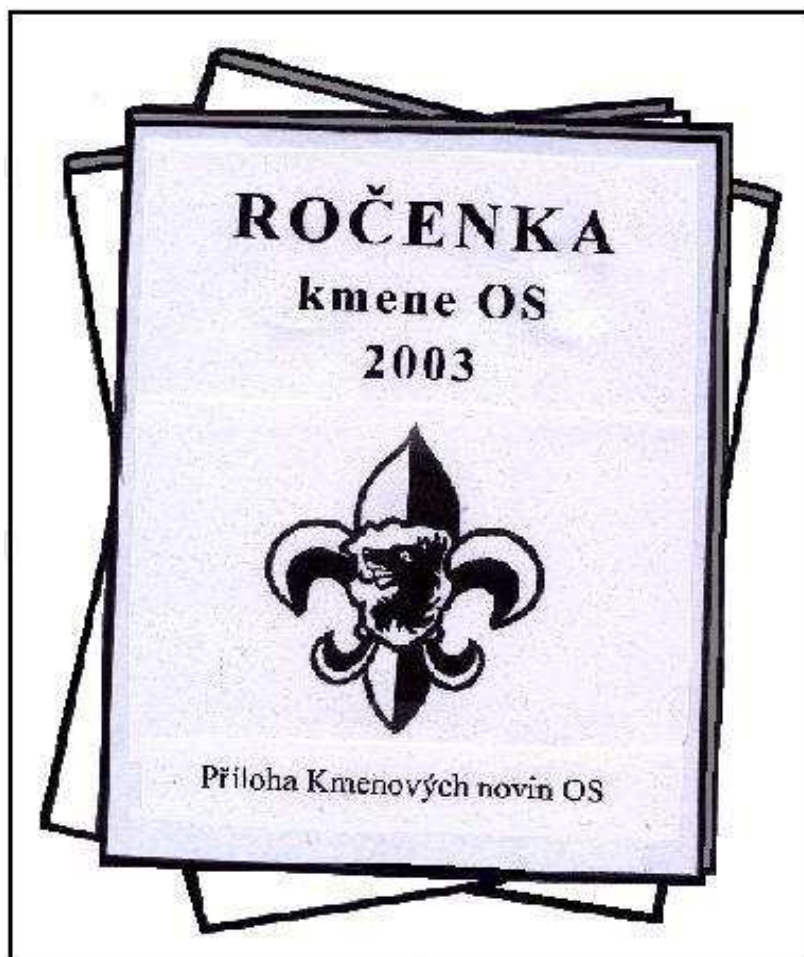
ročník 6

---

## JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

---

Titulní obrázek: Obdoba Almanachů (ročenek vydávaných v letech 1922 až 25)



### OBSAH

#### KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva  
50. výročí ISGF  
Poselství ke Dni společenství

#### Z KLUBŮ

Pražská družina SO  
Srub Vatra  
Bratrství na celý život  
Skautský tábor  
Západočeské jamboree  
Sluneční zátoka 2002  
Skautská akademie  
Nováčci netradičně  
Orlovské setkání  
Uherskobrodští oldskauti

#### PRO ZAMYŠLENÍ

Ukázky z Ročenky 2003  
Z lesních škol kmene  
Síla skautské lásky  
Jména na kamenech

#### RŮZNÉ

Návštěva Střekova  
Oldskauti na Slovensku  
Náčelnická pošta

#### RESUMÉ

#### PŘÍLOHA

Mezinárodní seminář OS  
Šumava 2002

Do vydání Ročenky 2003 věnované 85. výročí vzniku (založení) 1. klubu OS Přátelé Vatry, jako první jednotky kmene dospělých, nás dělí necelý rok. Na kmenové poradě v Havlíčkově Brodě byla předložena, projednána a přijata hlavní myšlenka obnovit vydávání Ročenek. Proto byli vyzváni krajsí a okresní zpravodajové OS, a jejich prostřednictvím vůdci klubů a vlastně všichni členové klubů, kteří se věnují hledání zavátých skautských stop ... Chceme-li něco z naší skautské paměti zachovat, musíme to zapsat.

Úvod podle stati „Jak naplnit ročenku kmene OS 2003“

# KMENOVÉ ZPRÁVY



Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

## **ZÁPIS 14. zasedání náčelnictva kmene OS Ústí nad Labem 11.-13.10.2002**

**Přítomni:** sestry Jiřina Adéová, Božena Boguschová, Olga Hermanová, Hana Jančíková, Hana Kaprálková, bratři, Miloš Gurecký, František Hron, Jaroslav Chládek, Čestmír Janata, Vladislav Jech, Zdeněk Kolečkář, Zdeněk Maxmilián, Julius Müller, Bohumil Plchot, Vladislav Porsch, Jaroslav Reška, Ivo Slavíček, Vladimír Stöhr, František Uksa a Jiří Žáček. **Hosté:** ses. Janatová Květuše (Lovosice), br. Stan. Špinler (Ústí n.L.)

### **Zprávy jednotlivých kr. zpravodajů a komisí**

**Praha** – br. Julius Müller: Oslavy výročí A.B.S.- na domě kde Svojsík bydlel byla za účasti Strážců Svojsíkova hrobu odhalena pamětní deska. Ve Strašnickém krematoriu bude instalován skautský památník (obdobně jako sokolský). Letošní povodně poškodily některé klubovny v Libni. Klubovny jsou v záplavovém území a nebudou se opravovat. Bude se opravovat pouze klubovna střediska Vatra, která byla postavena v r. 1931 a při povodni byla mírně poškozena. Zanikly 2 kluby OS, ale naopak vznikly 2 nové junior kluby. Za spolupráce pražských klubů OS proběhla letošní Georgiáda v Uhříněvsi.

**Středočeský kraj-východ** – ses. Hana Kaprálková: Kluby se pravidelně scházejí a spolupracují v rámci celého kraje. Každoročně v září, k uctění památky A.B.S., pořádají výpravu na myslivnu Orlovy.

**Pardubický kraj** – br. Josef Richter: Každé dva měsíce se v Pardubicích na zámku pořádá "Skautská universita" se zajímavými přednáškami, které se kromě skautů účastní i široká neskautská veřejnost. Kluby OS pořádají výpravy za čsl. minulostí. Pardubičtí roveři se aktivně podíleli na pomoci při letošních povodních. Vznikl 1 nový Junior klub.

**Královéhradecký kraj** – ses. Božena Boguschová: Kluby se pravidelně scházejí. Každoročně připravují 1 týdenní tábor OS v Pařezské Lhotě, kterého se účastní členové OS z celé ČR. Pravidelně pořádají setkání OS klubů v Kuklenách. 44 členů OS se letos v září zúčastnilo 3 týdenního zájezdu do Řecka. Dne 9. listopadu 2002 pořádají společné setkání s OS kluby z Pardubic.

**Jihočeský kraj** – ses. Hana Jančíková: Klubovny a pozemky mnohých OS byly postiženy letošními katastrofálními povodněmi. OS pořádají sbírku na opravy a pomoc těmto postiženým. Kluby OS ze Strakonice, Novosedel a Tábora se pravidelně schází a pořádají společné závody a posezení u táboráku. Pro nemocnice v celé ČR vyrábějí panenky KIVANIS. Ses. Jančíková a br. Litomiský abdikovali na své funkce zprav. OS. Náčelnictvo kmene OS vyslovuje oběma jmenovaným poděkování za jejich dlouhodobou činnost ve kmenech a doufá, že se s oběma bude setkávat při další práci v OS. Korespondenčním hlasováním byli zvoleni do funkce kraj. zpr. br. O. Wágner a jeho zástupce br. J. Fuksa.

**Středočeský kraj-západ** – br. Zdeněk Maxmilián: Také v tomto kraji napáchaly letošní povodně velké škody. Při odstraňování škod aktivně pomáhali a pomáhají skauti z celého kraje. V kraji proběhly vůdcovské zkoušky. Špatně pracují kluby OS v Rakovníku a velké potíže jsou i s kluby z Berouna. Za zemřelého br. Vaňka převezme práci br. Polanský.

**Ústecký kraj** – br. Čestmír Janata: Kluby OS z Děčína, Litoměřic a Roudnice aktivně spolupracují s kluby z Hradce Králové. Společně se zástupci Libereckého kraje stále pracují v rámci spojení Poještědské župy a župy Přemysla Oráče (tzv. Severočeská župa).

**Kraj Vysočina** – br. František Hron: Kluby v kraji pracují a pořádají různé klubové akce. Ve spolupráci s městskou knihovnou v Jihlavě uspořádali akci pro děti. V okrese Jihlava vznikl nový Juniorský klub.

**Plzeňský kraj** – br. František Uksa: V Plzni 2,5 m vody. V Rokycanech zatopena Skautská louka a poničen celý skautský areál, v současné době probíhají uklízeční práce, štípaní dříví a vysoušení kluboven. Pomáhá, kdo může. Krajská rada Junáka hodlá odměnit nejobětavější pomocníky. Pro povodně bylo odvoláno mezikrajské setkání OS, odpadla akce Valdek. Oldskauti Rokycany dostali od Úval 10.000,- Kč na zmírnění škod po povodních.

**Zlínský kraj** – br. Vladimír Stöhr: Zlínský kraj letos žil jubilejními oslavami. 90 let Junáka, 80 let zlínského skautingu a 70 let slavili zlíňští OS. K jednotlivým jubileím byly ve spolupráci s pracovníky zlínského muzea připraveny výstavy. Oslavy a další akce proběhly za účasti primátora města Zlína. V rámci oslav byl uspořádán koncert Wabiho Daňka a tábor OS ve Fryštátu. 21.09.02 proběhly skautské závody v Kozlovicích. Sraz OS zlínského kraje je naplánován na konec září. Kraj.zpr. br. Stöhr hodlá abdikovat na funkci, ale nikdo nechce nastoupit na jím uvolněné místo. Problémy jsou s OS ve Vsetíně a také okr. zpravodaj ze Zlína žádá o uvolnění z funkce.

**Olomoucký kraj** – br. Jaroslav Reška: 28.09.02 proběhl v Olomouci krajský sněm Junáka. V debatě řešen problém zastupování Olomouckého kraje v NJ. V Olomouci je registrováno 18 klubů OS, aktivní klub „Nezmaři“ pořádá pravidelné měsíční výpravy. V Přerově registrovány 2 kluby OS. 1 klub registrován v Hranicích na Moravě, další není registrován, ale jeho členové pracují u mladého hnutí. 5 klubů OS je registrováno v Prostějově a 7 klubů v Jeseníku.

**Karlovarský kraj** – br. Vladislav Porsch: V každém okrese kraje je registrován 1 klub OS. V samotných Karlových Varech je registrován pouze 1 klub. Kluby jsou podle svých možností aktivní a vzájemně spolupracují. habartovští skauti a OS pomáhali v Plzni po povodňové katastrofě.

**Moravskoslezský kraj** – br. Miloš Gurecký: Členové OS v kraji jsou aktivní a pracují v mladém hnutí, kde je jejich práce nepostradatelná. Za velkého zájmu a účasti proběhlo celý rok připravované Moravskoslezské jamboree. OS pomáhali při mezinárodním setkání OS „Beskydy 2002“ v polské Dragomyšli, které proběhlo pod heslem „Jednou skautem, navždy skautem“ za účasti 15 Čechů, 2 Slováků a 28 Poláků. Náplní setkání byla, mimo jiné, historie skautingu a mezigenerační spolupráce.

**Jihomoravský kraj** – br. Bohumil Plchot: Nedošla hlášení z jednotlivých klubů. V Břeclavi se nedaří založit klub OS a dát oldskauty dohromady. OS v kraji se věnují historii. V brněnském Zpravodaji vyzvali k zapůjčení fotografií a památek na skautskou činnost v kraji a podařilo se jim získat Dějiny brněnského skautingu z let 1921 – 1925.

## Rozprava

Z jednání UNOS 24.09.02 – br. Jech společně s org. zpravodajem br. Kalendou nesouhlasí s návrhem UNOS, aby se registrace klubů a členů OS dělila na členy registrované, tj. pracující v klubech, a členy evidované, tj. dosud pracující v mladém hnutí.

Br. Žáček: Za pomoc při povodních je třeba jednotlivcům i kolektivům poděkovat písemně. Jako poděkování by bylo hodnotnější předání kovového odznaku (prac. název „Oldskautská vděčnost“) a podává návrh na jeho vznik.

## Zprávy jednotlivých zpravodajů UNOS a přijatá znesení:

**Náčelník** (Vzdělávání) br. Slavíček informoval o právě probíhající LŠOS v Miletíně.

Dne 14.09.02 se v Kolíně konala ustavující schůzka odboru pro vzdělávání pod vedením zpravodaje pro vzdělávání br. Novotného. Cílem odboru je vytvořit regionální centra pro

vzdělávání (zatím Karlovy Vary, Plzeň a jižní Čechy). Svojsíkův oddíl v návaznosti na návrh br. Žáčka sděluje, že jako poděkování můžeme navrhopvat členství ve Svojsíkově oddílu, čestná léta služby a vyznamenání.

**Místonáčeľník** br. Chládek předal dekrety a insignie vyznamenání zároveň s aktualizovaným seznamem nositelů vyznamenání.

**Zahranieční zpravodaj** br. Jech. Podrobné informace o práci zahraničního odboru NOS jsou podány v Kmenových novinách č.3.

**Tiskový zpravodaj** br. Žáček žádá o příspěvky do Kmenových novin do konce listopadu 2002. Informoval o pokračování vzniku ročenky (Almanachu) OS JOS – 85. (Jubileum 85. výročí vzniku oldskautingu v ČR) pokračuje v souladu s termíny jednotlivých úkolů NOS. NOS doporučuje do rozdělovníku Kmenových novin č. 3 a 4 doplnit zástupce Juniorských klubů.

**Zpravodaj pro legislativu** br. Kolečkář informoval o pokračování novelizace Pracovního řádu KOS – 1. čtení novelizace proběhne v listopadu 2002. Snaha o rozšíření legislativní skupiny (dopis vybraným členům OS s právníkou kvalifikací) se neseťkala s odezvou. Na výzvu reagoval pouze jeden oslovený.

**Historická komise:** br. Müller podal zprávu o zasedání NJ, které doporučilo zařazení HK do struktury KOS. Jsou připraveny dvě varianty začlenění HK do KOS. (Příloha č. 2)

**Usnesení 14/1** NOS v návaznosti na usnesení UNOS č.13/1 ze dne 25.09.02 o přijetí historické komise Junáka do struktury Kmene OS považuje za nezbytné pro její práci stanovit a realizovat program začlenění HK do KOS. Toto usnesení NOS vyplývá z usnesení NJ VI/5 ze dne 14.09.02. O organizačním začleněním HK rozhodne NOS. Přijato: 25:0:0

**Úkol č. 14 – 1** Předseda Historické komise spolu s pracovníky skupiny NOS ve složení br. Plchot a Kolečkář předloží plán činnosti HK v roce 2003 a do roku 2005 včetně návrhu na změnu Pracovního řádu NOS a Statutu Kmene OS spolu s věcnými a finančními podmínkami nutnými pro její činnost. Odpovídá: br. Müller Termín: 10.02.2003

**Závěr:** 22.10.02 se v Brně seje pracovní skupina pro převod HK do KOS (viz. výše) a projedná další postup činnosti HK. Zprávu z jednání prac.skup. podá br. Müller v termínu vyplývající z úkolu č. 14 –1.

**Archiv** - br. Husník podal informaci o archivní činnosti KOS. Archivnictví nesouvisí s prací HK. Ve spolupráci s tisk. zpravodajem NOS vzniká ročenka (Almanach NOS) a v rámci NJ vzniká nový spisový a skartační řád. Při letošních povodních nebyl Ústřední skautský archiv poškozen, ale přesto se pro ÚSA hledají nové a důstojnější prostory.

**Usnesení 14/2** NOS souhlasí s vysláním delegace na 35. mezinárodní setkání v rakouském Grossarlau v lednu 2003 v min. počtu 4 osob za vedení br. Ivo Slavíčka. Přijato: 25:0:0

**Usnesení 14/3** NOS souhlasí s vysláním delegace na konferenci subregionu Střední Evropa v Banské Štiavnici v srpnu 2003 v min. počtu 4 osob za vedení místonáčeľní ses. Jiřiny Adéeové. Přijato: 25:0:0

**Usnesení 14/4** NOS schvaluje delegování br. Zdeňka Kolečkáře do metodické skupiny NJ pro legislativu. Přijato: 20:0:0

### Skupinové rozpravy na jednotlivá témata

**Historie.** Zpráva br. Müllera (Příloha č. 2) Historická komise dosud pracovala jako víceúčelová skupina odborníků zaměřená na několik úkolů. Dlouhodobý úkol byl rozdělen do jednotlivých témat a témata přidělena ke zpracování jednotlivým členům komise. Krátkodobé úkoly jako recenze a oprava historických chyb k materiálům předkládaným ÚRJ a reakce na dotazy ÚRJ k jednotlivým historickým událostem.

**Logo JOS – 85** Z rozpravy vyplývá, že NOS podporuje vznik kovového odznaku OS a z něj vycházející doplňky.

**Usnesení 14/5** NOS schvaluje podmínky soutěže na Logo JOS 85 (85. jubileum vzniku českého oldskautingu). Přijato 18:0:0

Počet návrhů od jednoho předkladatele je omezen počtem 5 kusů. Výtvarné pojetí odznaku je plně v kompetenci předkladatele návrhu.

**Lesní kurz OS – LKOS 2003** NOS vzhledem k zájmu jednotlivých členů připravuje v červnu 2003 Lesní kurz OS zaměřený na hlubší poznávání přírody, ekologie apod. Předpokládaná doba kurzu je 10 dní + 1 víkend. Absolvování kurzu by mělo jednotlivcům prohloubit znalosti vzhledem k vůdcovské a lektorské činnosti pro obohacení práce v klubech.

**Usnesení 14/6** NOS schvaluje koncepci Lesního kurzu OS zaměřeného na hlubší poznávání přírody: Kurz proběhne v r.2003. Přijato 18:0:0

Zapsal: Jiří Kalenda v.r. Schválil: Ivo Slavíček v.r. *Zápis přijat 18 : 0 : 0*

### Programové termíny:

#### 2002

25. – 28.10.

Podzimní běh LŠ OS Miletín

13.11.

UNOS Praha ( 14:00)

11.12.

UNOS Praha ( 14:00)

#### 2003

28. – 30.03.

NOS Liberec / Jihlava

16. – 18.05.

Kmenová porada Pardubice / Mor. Třebová

27. – 31.08.

Konference subregionu ISGF Banská Štiavnica ( SI)

28.12. – 08.01. '04

20. světové jamboree Thajsko

## ISGF - PADESÁT

*dobrých skutků*



Závěrečného víkendu 4. LŠ kmene OS v Miletíně se zúčastnila vzácná návštěva sestra Gerda-Maria Pazdera z Rakouska, bývalá viceprezidentka ISGF, současná redaktorka **WgM** a absolventka „mezinárodní lesní školy BP“. Ve svém vystoupení nám přednesla zajímavou informaci ke blížícímu se výročí ISGF.

V roce 1953 byla založena Světová organizace dospělých skautů a skautek. Příští rok tedy budeme slavit 50. výročí

této organizace. Pro tuto příležitost byl vyhlášen světový projekt „50 dobrých skutků“. Co to znamená?

V období mezi dubnem a 25. říjnem by měl každý místní klub prokázat nějaký dobrý skutek, který pak bude spolu s ostatními prostřednictvím národní oldskautské organizace oznámen do Světové kanceláře v Bruselu.

Byl také vytvořen speciální odznak, který si i my můžeme v Bruselu objednat, abychom jej mohli nosit. Vykázanými dobrými skutky budeme moci náš kmen dobře prezentovat.

*Přeložila Jana Skácelová - Pam*

## POSELSTVÍ

*ke Dnu společenství 25. říjen 2002*

Milí přátelé, tento rok je pro mne nezapomenutelný, protože jsem jako nová

předsedkyně ISGF navštívila nejen Světovou konferenci ISGF ve Vancouveru, ale také vás všechny reprezentovala na Světové konferenci WAGGGS v Manile, kde bylo hlavním tématem „Utváření budoucnosti“, a též na Světové konferenci WOSM v Soluni s hlavním tématem „Od poselství ke strategii“.

Na každé této konferenci bylo přivítání velmi povzbudivé a poznala jsem, že WOSM i WAGGGS oceňují vztah, který máme k oběma organizacím. Také teď lépe rozumějí účelu a poslání ISGF. To znamená, že zatímco WOSM i WAGGGS jsou organizacemi pro chlapce a dívky i pro mladé muže i ženy, ISGF je pro dospělé, kteří, i když už aktivně nepracují ve skautském hnutí, chtějí podporovat skautské aktivity chlapců i dívek.

Členové ISGF podporují skauty a skautky většinou na úrovni místní, protože dobře vědí, kde je pomoc nejvíce potřebná a žádaná. Ostatně tak, jako se vždy zdůrazňuje, že nejdůležitější jednotkou ve skautingu je oddíl nebo středisko chlapců či dívek, tak je obdobně nejdůležitější jednotkou ISGF místní klub nebo gilda.

Nikdo z nás nedovede odhadnout hodnotu praktické i finanční pomoci, poskytované tímto způsobem; a je samozřejmé, že tyto místní kluby a gildy pomáhají i v širším měřítku a totéž dělají i jejich národní organizace.

Povinností ISGF jako světové organizace je podporovat toto úsilí, povzbuzovat a umožňovat ustavování národních organizací a poskytovat prostředky k rozvoji mezinárodních kontaktů.

### **Přesto však potřebujeme dělat více.**

Téma naší vlastní Světové konference ve Vancouveru bylo „Žít ve skautském duchu“. My všichni uznáváme, že je správné zachovávat zásady našeho zakladatele, a jsme si vědomi toho, že

bychom tyto zásady měli převádět do denního života, protože sám BP řekl, že je důležité **zanechat tento svět lepším**.

Musí být vykonáno mnoho, protože potřeby světa jsou obrovské. Například světová produkce potravin překračuje potřeby všech lidí, ale přesto 700 milionů lidí jde každý večer spát o hladu a 40.000 lidí umírá hladem.

Musíme vypracovat účinné projekty pomoci, které bychom společně uskutečňovali a přispěli ke změně, tento návrh se nyní prošetřuje.

Když se budeme věnovat takovým záměrům, význam ISGF poroste a doufejme, že i více bývalých skautů a skautek se bude chtít stát členy ISGF.

Příští rok bude ISGF slavit své 50. výročí, což bude vhodná doba k tomu, abychom se s vděčností ohlédli zpět na všechno, čeho bylo dosaženo. Ráda bych vám doporučila, abyste se zapojili do projektu „**50 dobrých skutků**“, který byl navržen pro následující rok. Ráda bych vás také požádala, abyste přijali výzvu ke zvyšování počtu našich členů ISGF tak, aby se v dalších 50 letech naše organizace stala ještě účinnější v tomto světě, plném problémů. V současnosti má ISGF pouze 100.000 členů.

Bylo odhadnuto, že více než 300 milionů lidí světa v jistém stadiu svého života zažila radost ze skautování. Společně s ISGF a jeho prostřednictvím by tedy naše podpora skautingu mohla být vysoce účinná a náš vliv by mohl všude zlepšit situaci.

Když slavíme Den společenství, vzpomínáme na naše členy v 55 zemích světa, kde jsou národní organizace ISGF a na ty jednotlivce, kteří jsou také našimi členy prostřednictvím ústředního oddílu (Central Branch) v dalších 30 zemích, kde zatím ještě neexistuje národní organizace ISGF.

V této době myslíme jeden na druhého, především na ty, kteří mají v životě komplikace anebo jsou osamělí. Spojme se tedy v lásce a přátelství a pracujme společně pro porozumění a mír mezi národy tím, že budeme pomáhat svým vlastním obcím a jako světová organizace se pokusíme zúčastnit nejdůležitějších projektů.

*S pozdravem  
Helen Barker v.r. předsedkyně ISGF  
Přeložila Jana Skácelová - Pam*



## ÚSTAVA ISGF a návazná ustanovení

*Dotatky schválené světovou konferencí*

### **Preambule:**

Mezinárodní společenství skautů a skautek (ISGF) je organizací dospělých, podporujících hnutí skautů a skautek.

(Nově) Na základě ideálů chlapeckého i dívčího skautingu je hlavním cílem tohoto společenství pomáhat svým členům uchovávat si hodnoty, které získali v těchto mladých hnutích, se zaměřením na aktivní podporu Světové organizace hnutí skautů (WOSM) a Světové asociace skautek (WAGGGS), ke službě svým obcím a k trvalému osobnímu rozvoji.

(Nově) ISGF je otevřeno bývalým členům organizací WOSM a WAGGGS i dospělým, kteří neměli příležitost být v dětství skauty a skautkami, a aktivním vůdcům a vůdkyním skautů a skautek.

### **Článek I – Název**

Název v angličtině zní: „**International Scouts and Guides Fellowship**“ (ISGF). Francouzský název zní: „**L'Amitié Internationale scout et guide**“ (AISG).

**Poznámka:** česky znamená „**Mezinárodní společenství skautů a skautek**“, doslovný překlad zní: „**Mezinárodní sdružení přátel skautů a skautek**“, v našem prostředí převládá překlad z angličtiny.

### **Článek II – Zásady**

Zásady ISGF jsou: Povzbuzovat k účtě k lidskému životu a lidským právům. Přispívat mezinárodnímu porozumění, především pěstováním přátelství, tolerance a uznání druhých v duchu toho, co je zakotveno v „cílech“.

### **Článek III – Cíle, záměry a struktura**

Světová konference schválila nové názvy: Národní společenství skautů a skautek **NSGF**. Místní (lokální) společenství skautů a skautek **LSGF**.

### **Článek IV – Členství, odvozená kritéria a podmínky členství**

Existují dvě kategorie členů Mezinárodní společenství skautů a skautek:

- a) Řádní členové
- b) Přidružení členové

### **Článek V - Návazná ustanovení**

Světový výbor prověří každou žádost o členství zaslanou Národním společenstvím skautů a skautek. Jestliže Světový výbor zjistí, že jsou splněny podmínky podle čl. V, bude žadatel přijat jako Národní společenství skautů a skautek (NSGF).

*Výtah z originálu:*

*„Report, 23rd ISGF World Conference Vancouver, 9-15 June 2002“*

*(přeložila ses. Jana Skácelová - Pam)*

**Z KLUBŮ****PRAŽSKÁ DRUŽINA SO**

Sešlo se nás 35 členů, ne všichni přišli včas. Po zahájení junáckou hymnou obdržel slovo předseda pražské rady, který se nemohl zdržet. Seznámil nás se základními informacemi o současné činnosti rady, pozval, nás jako hosty na volební sněm, na kterém má být zvolen zástupce rady v náčelnictvu. S radostí nám oznámil, že se při registraci v letošním roce počet členské základny zvýšil o sto mladých členů, což je potěšující skutečnost. Nejvýznamnějším sdělením byl přehled o povodňových škodách a vysokých aktivitách oddílů a středisek. Zatím zjištěné škody činí téměř milion čtyři sta tisíc. Nejpostiženější byly klubovny v Karlíně a na Libeňském ostrově.

Dalším bodem jednání byla volba podrádce družiny, S. Amlerová předložila jedinou kandidátku br. Zd. Padrlíka, byl zvolen aklamací všemi hlasy.

Honza Písko nás upozornil na drobnou chybu ve výroční zprávě, v počtu členů Svojsíkova oddílu. Správně bylo v roce 2001 celkem 504 členů, z toho 357 mužů a 147 žen, a v roce 2002 519 z toho 369 mužů a 150 žen. Trochu si postěžoval na malou účast na výroční chůzi, na které byla účast 129 členů a jeden host a 143 se omluvilo. Polovina důvodů byla nemoc či malá mobilnost, druhá polovina dovolená či zájezdy, dokonce i skauty organizované. Proto vznikl návrh posunout ji o týden, doufejme, že bude tento termín šťastnější.

Lin nás upozornila na doposud nedokončené návrhy na doplnění členů

klubu. Zatím jsou dokončeny dva návrhy, další bude nutné dokončit do schůzky oddílové rady konané koncem listopadu. Nově zvolená vůdkyně oddílu ses. Hana Bouzková vyzvala všechny členy oddílu, aby s pokusili sáhnout do své skautské paměti a zaznamenat některou událost, aby nebyla zapomenuta. Br. Žáček upozornil na projekty vyhlášené náčelnictvem kmene OS „evidence životních výročí“ a budování „záchranné sítě pro dokumentování a archivování skautských událostí či artefaktů a archiválií, které se s výzvou podporují. Zároveň upozornil, na přípravu vydávání (obnovení) Ročenky kmene OS, ve které by mohly být právě příspěvky vytvořené na základě výzvy.

S činností kulturní komise nás seznámil br. M. Pergler - Dany. (Kalendář akcí je součástí rubriky Různě.)

Závěrem informoval br. J. Žáček - Gog o průběhu mezinárodního semináře ISGF konaném v prvním víkendu v říjnu v Železné Rudě (bližší je v samostatné příloze tohoto čísla).

Pravidelná návštěva u našeho vánočního stromku bude 18. 12. od 16 hodin v Šáreckém údolí. Pravidelná schůzka oddílu bude 19. února 2003.

## *Srub Vatra*

*Mnoho pohádek začíná zpravidla slovy bylo nebylo, naše vyprávění však nebude pohádka. Bude jen smutné vyprávění o jedné staříčké oldskautské klubovně.*

### *Ukázková klubovna*

Před mnoha a mnoha lety si část skautského národa usmyslela, že už je načase, aby se vystěhovala z kamenných kluboven v městě a zbudovala si klubovnu hodnou skautského stylu života. A tak na jedné slovenské polaně vyrostl překrásný srub. Ten se v roce 1931 na krátkou dobu



stal skutečnou ozdobou v Královské oboře -Stromovce, na největší skautské slavnosti, Slovanském jamboree, která kdy byla uspořádána v Československu. Po skončení výstavy byl srub ještě jednou a naposled rozebrán a definitivně postaven na Libeňském ostrově. Aby do svého skonání sloužil svému účelu a poskytoval své příjemné prostředí skautským generacím.

Byl místem konání mnoha zajímavých událostí, které překračovaly běžný život jednoho skautského klubu a střediska. Již jeho slavnostní otvírání se stalo schůzkou mnoha významných skautských osobností, při této příležitosti zde byl vysazen stříbrný smrk, za osobního přispění br. Svojsíka.

### *Tudy kráčela i historie*

Další významnou událostí, konanou ve srubu, byla oslava 15. výročí založení 1. klubu OS Přátelé Vatra v roce 1933. Zúčastnili se jí mimo jiné náčelník A.B. Svojsík, místonáčelník Jan Novák, místostarosta F. Kulík - mlynář z Vlašimi, zakladatel a správce skautské rezervace Měsíčního údolí u Vlašimi, zpravodaj OS Josef Šimánek, členové ústřední rady brigádní generál V. Klecanda a br. E. Schwarcer (místostarosta Prahy), zástupce OS v ÚRJ Ant. Ledvina a člen 1. OS, br. J. Huňáček, vůdce 6. klubu OS a další. Tato slavnost trvala po dva dny za účasti 35 členů klubu a 20 hostů první den, druhý den se přes nepříznivé počasí zúčastnilo 40 členů klubu a 150 hostů. Mimo jiné byl sehrán i volejbalový turnaj mezi mužstvy domácího oslavujícího klubu, 6. klubu Domovina a OS Táborníků.

### *Centrum oldskautského života*

V klubovně srubu Vatra bylo konáno mnoho skautských potlachů, akademií a dalších skautských srazů. Připravováno zde bylo mnoho klubových, sborových, ale i celopražských skautských i veřejnosti

otevřených akcí, jako atletické závody v Praze, terénní běžecké závody v okolí Prahy. Zejména však akce celého třetího kmene, jako atletické, lyžařské závody v Peci p/S nebo v Železné Rudě na Šumavě, volejbalové turnaje a vodácké soutěže na osadě Nová Vatra a Hiawatha ve štěchovických proudech. Všechny tyto akce se aktivně, hojně a často velmi úspěšně účastnili členové 1. OS klubu Přátelé Vatra.

### *Přišla i hubená a glá léta*

Tuto bohatou činnost se podařilo poprvé na celé čtyři roky zastavit gestapu. Na přibližně stejnou dobu srub sloužil skautům ještě po válce. Pak následoval v padesátém roce, v pořadí již druhý zákaz, provedený pro změnu komunisty. Těm se to podařilo na celých 40 let.

Celý akt zákazu činnosti a zabavení kluboven spočíval ze dvou krátkých okamžiků v rozmezí necelého roku. Nejdříve byli administrativním úkonem převedeni členové Junáka starší 18 let do Svazu mládeže. To mělo způsobit selhání činnosti oddílů. K tomu však nedošlo. Vžitý družinový systém umožnil i pouhým chlapcům v oddílové činnosti pokračovat. Došlo tedy ke druhému kroku. Do kluboven byli vysláni aktivisté Svazu mládeže, kteří na svolaných oddílovkách několika výhrůzkami oznámili ukončení činnosti. Nejvíce času z tohoto aktu zabral soupis inventáře a jeho předání. U nás tento akt provedl 15.4.1950 svazácký funkcionář Vladimír Šmidrkal, budoucí příslušník StB. Vlastně ani ten soupis netrval dlouho, protože družina Vyder několik dnů předtím převezla značnou část inventáře na Orkánu a Lenochoodu na protější břeh a uschovala jej v chatě jedné zahrádky na Zámeckém vrchu. Postupem doby se srub dostává do užití 67. pionýrské skupiny, která pracuje při Městském domu pionýrů v Karlíně.

S malým přerušením v letech 1968 až 1970, při kterém jsme stačili pouze požádat o navrácení tohoto majetku.

### *Opět máme naději*

Přišel 17. listopad 1989, který přinesl třetí obnovu Junáka. Středisko, a zejména členové 1. OS klubu Přátelé Vatra obnovili úsilí o vrácení srubu. Výčet všech kroků by představoval několik desítek titulů. Stav a vývoj legislativy nebyl příliš nakloněn nápravě takovýchto křivd. Celé jednání bývalého domu pionýrů probíhalo velmi takticky mezi předstíranou ochotou věc v rámci současných pravidel vyřešit a skrytým odporem vůbec něco předat. Bylo využito všeho, co mohlo předání zabránit. Navrhovaná řešení byla chybná a nikam nevedla střídala se s různými způsoby předstírané ochoty a vytvářením dojmu o snaze majetek vrátit.

### *Vatra konečně zase oldskautská*

K ukončení zbývá ještě rozhodnutí rady, a pléna Zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 7.11.1995 a poté co nerychlejší sjednání nájemní smlouvy na pozemek z naší stany. Pak nás ještě čeká kulturně ukončit „soužití“ na Vatre. Doufejme, že nám to nebude trvat tak dlouho jako získání srubu zpět

Než se podaří vyjmenované kroky splnit, neměli jsme zájem o jakoukoli publicitu, Proto všechny překvapilo, že bezprostředně po souhlasu rady Zastupitelstva byla ve Večerní Praze a několika dalších denících zpráva o předání ne vždy přátelsky a komentována.

Naše vyprávění o nápravě věcí lidských by se zdánlivě mohlo „šťastně“ skončit, ale tak to bývá pouze v pohádkách, v životě vás po „trablích“ čeká zase jen lopota. Po dobu vymáhání nemohlo středisko Vatra požádat o finanční prostředky, aby mohlo zahájit záchranu zchátralého, ale našeho srubu. V době po převzetí již tato možnost

získání prostředků na úpravu byla velmi omezená.

### *K radosti se přidružila lopota*

Nastalo lopotné období obnovy. Pomalu jsme uvedli do skautského provozu hlavní klubovnu. Práce bylo víc jak na katedrále. Plot, střecha, okapy, hřiště, přívod elektřiny a vody, vybudování kuchyňky s linkou, vybavení vařiči a lednicí, úprava ostatních objektů, loděnice, dílny, skladu vybudování dívčí klubovny s tradičními krabicovými (otevíracími) lavicemi kolem zdí a zahájení chlapecké klubovny. Abychom oslavili připravované 85. výročí založení klubu v novém, sejmuli jsme podlahu. To byl poslední čin před povodněmi.

### *Duě povodňové ulny*

Po první vodě jsme mohli být spokojeni, voda sahala pouze k prahu klubovny. Za pár dnů přišla pohroma. Naším mladým se podařilo odvést inventář a zajistit loď. Do srubu však uschovali osm smaltovaných sudů, které vykonaly své, při druhé vlně nadzvedli srub. Nad ostrovem se zvedla hladina Vltavy o několik metrů. Vše bylo pod vodou, Vatra však plula ukotvena pouze kabely a vodovodním potrubím.. Při opadnutí vody si sedla o necelý metr ve směru odtékající vody. Trvalo několik dnů, než bylo možné ostrov navštívit. Zůstal pouze srub, loděnice a dílna, klubovny byly totálně zničeny. Svojsíkův stříbrný smrk vydržel, stojí bez pohromy, jen spodní větve nejsou zrovna stříbrné.

### *Výpověď a beznaděj*

První rána po povodni byla z magistrátu města Prahy, tříměsíční výpověď. Druhá, povinnost odklizení sutí na své náklady. Po vybourání všeho poškozeného a vyklizení všeho nepoužitelného vznikla hromada přes celé volejbalové hřiště ve výšce přes tři metry. Jediným kladem této situace byla

velmi intenzivní pomoc nejen mladých členů střediska, ale celého obvodu při vyklízení a demontážích. Téměř 30 rukou, převážně oldskautů, a ani pět návěsných kontejnerů nepobralo všechnu suť, zbylo ještě pro plameny. Ještě při této lopotě se dovídáme o tom, že magistrát míní své rozhodnutí ještě jednou posoudit. Odcházel jsem hlubokým blátem, utahaní, ale s trochou naděje.

### *První krok k obnově*

Prvou sobotu v listopadu nás několik nevěnovalo památce zesnulých, ale prvnímu kroku obnovy. Přes velmi nepříznivé počasí se podařil husarský kousek, srub byl vyzdvižen a usazen na své původní místo, snad budou úspěšné i ostatní potřebné kroky. Před námi v příštím roce stojí 85. výročí založení klubu a 72. výročí vybudování srubu.



## BRATRSTVÍ NA CELÝ ŽIVOT

### *Zpívající skautský oddíl*

V informačním středisku města Jablonného v Podještědí na Českolipsku při setkání pamětníků byla slyšet Podještědská hymna junáků. Byli to skauti a skautky z Jablonného, kterým v letech 1945-1949 jinak neřekli než „Zpívající skautský oddíl“.

Po dvaceti letech, první sobotu v srpnu od roku 1969 se scházejí každým rokem

členové Junáka, kteří začali skautovat v Jablonném v Podještědí v roce 1945, po druhé světové válce v nově osídleném pohraničí, kdy bylo Jablonné okresním městem. Zavzpomínají si na šťastná léta svého mládí prožitá v oddílech, ale také aby si znovu potvrdili, že skautské bratrství je bratrství na celý život.

Děvčata a kluci, kterým bylo tehdy nejvíce 18 let mají dnes šediny a je jim od 66 až do 74 let. Devět z nich si k sobě přivolal Velký Manitou, ale ostatních 16 na letošní sraz přijelo. Až na dva skauty z Jablonného byli ostatní rozprášeni do všech koutů naší vlasti, a tak museli vážit cestu do Jablonného v Podještědí z Ostravy, Olomouce, Jablonce n.N. Prahy, Mladé Boleslavi, Kladna, Liberce a z České Lípy.

Ze všech účastníků setkání vyzařovala radost. Všichni se mohli s klidem podívat svým bratřím a sestrám zpřímá do očí a nemuseli se stydět za to, co dělali a dělají. Je to až neuvěřitelné, vždy o sobě všechno vědí od klukovských let, a přesto se mají rádi. Nikdo z nich nepromarnil svůj život. Již v mládí pochopili cenu čestného života s řídili se vždy svým srdcem, skautským zákonem a slibem. Dnes se skautského života nemohou plně účastnit, zejména pro horší zdraví a vysoký věk, ale skautskému bratrství zůstali věrni tak, jak slibovali v mládí a jak také slibují i dnešní junácinováčci, naše další nadějná generace skautů a skautek nového tisíciletí. Na nich teď záleží, zda budou opět v Jablonném v Podještědí slyšet skautské písničky.

*Jirka Řeháček - Balú*



## SKAUTSKÝ TÁBOR

*u Hradčanech*

*Na počest 100. narozenin indiánského Woodcraftu zapálili Junáci táborový oheň ve většině letošních skautských táborů.*

(Mimoň) Dne 1. července 1902, americký spisovatel a malíř Ernest Thomson Seton na prvním woodcrafterském táboře založil kmen „Lesní moudrosti“. Z kluků uličníků, až výtržníků vytvořil časem partu, družinu spolehlivých přátel se zaměřením na samostatnost, ctižádostivost, vytrvalost, odvahu a mužnost. Důraz dal na dělbu práce, lásku k přírodě, lesní moudrosti, volbu velkého náčelníka, indiánskou čest, obětavost, moudrost a věrnost.

*Lesní Indiánská moudrost*

E.T. Seton, ochránce a znalec přírody a života indiánů, dostal přezdívku Černý vlk. Výrazně ovlivnil počátky skautingu nejenom u nás, ale i na celém světě: Jako symbol určil čistý, bílý indiánský štít - kruh s buvolími rohy. Zavedl pojem „Velký čin“ a „Mistrovství“, za jehož plnění udílel uznání symbolizované orlím perem. Uvedl do života heslo indiánů: „Nejlepší z nejlepšího“. To vše se prolnulo do programu našeho Junáka.

*U Hradčanského rybníku*

Svůj indiánský tábor si postavili skauti 7. oddílu vodáků na tradičním místě Mimoňáků, u Hradčanského rybníku. Tábor letos střeží mimo hlídek skautů, Pulců četná velká mraveniště; která obdivuhodně do kruhu obklopila tábor, takže se k němu těžko někdo nepovolaný dostane. Po týdnu stanování u rybníka je ještě čeká druhá polovina tábora, a to sjíždět Zlatou řeku Sázavu od Soběšina pod Kácovem do Ledče nad Sázavou.

*Indiánským pochodem*

Na letošním táboře je připraven „Boj o

poklad na indiánském území“. Všestranná soutěž čtyřčlenných družstev - hru Pevnost Boyard, kterou připravil kormidelník Sluně, je věnována tématům k 100. výročí založení „Lesní moudrosti E.T. Setona“.

*Další Foglarův žlutý kvítek*

Čtvrtý táborový den si připomněl kormidelník Petr Hozák, zvaný Sluně, slavnostní den, kdy přesně před pěti lety složil svůj vlčácky slib. V tento den přijeli do tábora bratr Riki z Galenovy nadace s br. Balú, členem Svojsíkova oddílu a nositele Březového lístku, aby mu předali odznak „Foglarův čestný, vontský žlutý kvítek“. Kapitán, bratr Frenki má v Petrovi vzorného a obětavého pomocníka, na kterého je spolehnutí a vždy dělá něco navíc. Na tomto táboře vymýšlí a organizuje hry, píše palubní deník oddílu a také skládá odborku kronikáře. Foglarův žlutý kvítek si skutečně zaslouží.

*O čem se u táboře jenom šeptá*

Třetí táborový den dostali symbol „prasátko“ pro svůj stan sedmiletí Míša s Honzíkem, kteří nestačili uklidit stan tak, jak by bylo třeba, protože je zaskočila bouřka. Hvězdičku „na výbornou“ dostala brokolicová polévka, koprovka i cikánská omáčka s těstovinami a masovou rýží z Vitany. Na pití jim nejlépe chutnal rybízový nápoj. Žluťásek se rozhodl, že bude zítra skládat bobříka hladu, když si zjistil, že k obědu místo oznámeného řízku budou mít špagety.

Vzhledem k vysušenému lesu sluníčkem se vodáci rozhodli, že svůj táborový oheň, při kterém bude skládat slib Honza Žížka, zapálí na plechové lodi, na pramici s travnatým drnem, uprostřed Hradčanského rybníku.

V druhé etapě tábora na Sázavě u Pikovic si chtějí kluci vyzkoušet jízdu raftem, prohlédnout si Sluneční zátoku a najít

památník básníka Jiřího Wolкера, který zde prožil svůj první skautsky tábor v roce 1916.

Z her měla zatím největší úspěch kimovka, ve které bylo třeba poznat 24 ptáků. Většina „Pulců“, členů Sedmičky, se snaží na letošním táboře složit odborku atlet a někteří, mladší dokončí konečně plavce.

*Před námi pouť vede k cíli....*

To jsou slova z junácké hymny, která potvrzují, správnost programu letošního tábora, protože nebyl rozhodně pro ukrácení dlouhé chvíle a zábavy, ale že budou všichni po táboře samostatnější, ohleduplnější, pořádnější a šikovnější. Naučili se něco navíc, co budou potřebovat doma, mezi kamarády i ve škole. Objevili moudrost indiánů a snažili se osvojit si jejich zručnost. Naučili se plnit všechny body skautského zákona, který je vede ke správnému cíli.

Budou si připomínat modlitbu indiánů: „Velký duchu, učíš mne moudrým, abych mohl poznávat věci, kterým jsi naučil můj lid, učení skryté v každém lístku stromu a každé skále. Toužím po síle ne proto, abych měl převahu nad svými bratry, ale abych dokázal zvítězit nad svým největším nepřítelem - nad sebou samým. Učíš mne vždy ochotným, abych s čistými rukama a upřímnými očima přicházel k tobě, aby můj duch, až život zmizí jako zapadající slunce, mohl dospět k tobě a nemusel se stydět.“ To je asi nejlepší zakončení skautského roku, ve kterém i kluci z mimoňské Sedmičky dokázali, že to myslí vážně s ideami skautingu, včetně dobrých skutků. Uvědomili si i to, že za peníze si dnes můžeme skoro všechno koupit, mimo zdraví, štěstí, lásku a pravé přátelství, bratrství.

*Jiří Řeháček - Balú*

## ZÁPADOČESKÉ

### *Jamboree u Plzně*



*Hlavní akcí 506. klubu OS Úplněk v měsíci květnu byla zdařilá návštěva Západočeského jamboree v Plzni dne 4.5.2002. Už proto, že v naší skupině je několik sběratelů, z tohoto důvodu jsme se zúčastnili také drobným sběratelským pozdravem v podobě dopisnice s přitiskem k naší výpravě. Vše, návrh i tiskové provedení, vzniklo zásadně z „vlastních tvůrčích zdrojů“.*

Logo letošního jamboree se objevilo, jak na odznaku, tak i tvořilo základ pro přitisk na dopisnici. Po celé sobotní dopoledne byl na poště v provozu příležitostný štoček a v prodeji na odpoledním setkání sběratelů i dopisnice s již zmíněným přitiskem.

Nálada byla ohromná, ohlas přihlížejících Plzeňanů srdečný, bylo vidět že toto západočeské město umí slavit i v současné době. Před renesanční plzeňskou radnicí, kde jsme si prohlédli výstavu fotografií ze dnů osvobození Plzně americkým vojskem, se k nám přidružil starší muž. Zapředl rozhovor a nabídl se, že nás provede zvláštními místy na radnici. Místy, která mají vztah k Janu Sladkému Kozinovi při jeho soudním jednání a odsouzení na smrt. Dozvěděli jsme se úvodem, že tento muž má několik mocných koníčků, hraje v souboru plzeňských tamburašů, je činný v ornitologické společnosti, která právě sleduje sokolí hnízdiště na kostele sv. Bartoloměje, zajímá se o historii města a dělá průvodce turistům a vlastní jachtičku na nějaké vodní ploše u Plzně, snad na Boleváku? Vedle toho zakládá ze skautů tamburašskou skupinu. Tak jsme ho pojmenovali Tamburaš.

Jeho vyprávění bylo zcela profesionální a udělal nám dokonalý výklad, jak tenkrát s Kozinou v Plzni bylo „seštymováno“ od

Lomikara. Ukázal nám místa, kde byl trápen a vyslýchán právem útrpným, tedy natahován na skřípec, kde je cela, v níž byl arestován, když čekal na ortel. Na mapce nám ukázal, kudy byl pak vezen za město na popraviště, kde ještě 14 dnů na šibenici visel, než jej mohli sundat a čestně pohřbít. Tamburaš se projevil jako opravdový patriot a snesl nám v náruči různé prospekty o Plzni a okolí, mapky, jízdní řády atp. Cestou na výstaviště Lochotín, kde byly tábory skautské mládeže po dobu jamboree nás provedl místem, kde stávala kasárna slavného 35. pěšího pluku, než je zbourali. Na blízkém kulturním domě to připomíná malá bronzová cedulka.

Z jeho nadšené iniciativy jsme zavítali též do nádherného Amerického kulturního střediska.

Musím ale připomenout, že v hale plzeňské radnice jsme mohli na monitoru TV zhlédnout zmíněné sokolí hnízdo sokola stěhovavého, kde nad ním je umístěna kamera, která hnízdo neustále střeží. Sokolice tam právě krmila potravou dva sokolíky, potravou, kterou donesl lovící otec sokol.

Tamburaš nás pak dovedl s hlavami nacpanými historickými daty až do bran Výstaviště, kde tábořilo nějakých 2000 skautů a skautek. Jedinou cizí delegací tam byla výprava slovinské skautské organizace: *Sveza tábornikov Slovenije*. Informace o jejich organizaci bude v příštím Pueblu. Dali nám propagační materiály. Tam se nám milý Tamburašik v ruchu ztratil, když asi šel hledat svou drnkací partu skautů. Naše výprava pak vyrazila do prostor, kde se uskutečnilo setkání skautů - sběratelů.

## SLUNEČNÍ ZÁTOKA 2002

### *Vzpomínka na jedno skautské údobí*

Sázava se líně plouží krajinou a obíhá obloukem louku. Ta je v pamětech skautů známá jako Sluneční zátoka. Zde se konaly dávné tábory Jestřábova skautského oddílu Dvojka.

Dnes to tu vypadá samozřejmě jinak, než před desítkami let. Na pokraji lesa stojí žulový balvan, na němž je deska připomínající tyto události. Pod ní se 15. 6. 2002 sešly skupiny Jestřábových příznivců z různých koutů Čech, aby všichni zavzpomínali na legendárního skautského vůdce a spisovatele. Každý se zdraví s každým, i ti, co se vidí poprvé. Jsou zde přátelé ze Sdružení Jaroslava Foglara z Brna, vodní skauti z Třebíče, kluby Bobří stopy, skauti z blízkého Ledče, Prahy, ale i z Kostelce nad Orlicí a mnozí další. A pak na tohle hemžení přišla jarní bouřka a skupinky se přesunuly pod stříšky blízkých chatek základny T.J.Bohemians, původně prázdninové osady Sokola Královské Vinohrady.

Na protější straně zabrblal motoráček do Světlé. Tam je také malá zastávka Vilémovice, kde se dá z vlaku vystoupit nebo do něj nastoupit a zhlédnout z okýnek krásný kraj kolem Sázavy.

Kopec nad tratí, vedle divokých skalisek změnil svoji vizáž. Staré stromy uvolnily místo nové výsadbě lesa. Odtud byl často fotografován tábor Dvojky a Sluneční zátoka byla jako na dlani. Od Stvořidel přijíždí konvoj kanoí, další účastníci dorazili po řece. Po právě sklizené louce uhání závodníci na strágulách, další borci se přetahují lanem, Praha proti Brnu, Brno vítězí. Pak je tu běh na 100 metrů s vrchlíkem padáku. To je záběr, když se kopule naduje vzduchem! Vládne tu i sběratelský duch kamarádské výměny suvenýrů.

Na poště v Ledči je přichystáno pamětní poštovní razítko, nádherný suvenýr na toto setkání s textem:

Jestřáb 60 let skautským vůdcem pražské Dvojky, 1927 - 1987.



*Logan*

## SKAUTSKÁ AKADEMIE

*35. str. Jaroslava Rady*

(Sobota 23. března) byla větrná a poletoval sníh. Ovšem v Divadle Na Solidaritě v Praze 10, Strašnicích vládla pravá skautská pohoda a bylo zde rušno jako v úle. Konala se zde skautská akademie místního 35. střediska Junáka Jaroslava Rady, neboť v tomto roce středisko oslavuje 85. výročí svého vzniku.

Přišlo množství přátel, rodičů a sourozenců, aby zhlédli sled výstupů a písniček, od těch nejmladších - vlčat a světlušek, až po oldskauty. Dokonce bylo pamatováno i na skautskou tombolu. V předsálí byla na panelech připravena pro návštěvníky výstavka o činnosti oddílů střediska. Těžko posoudit, kdo byl nejlepší, ale jistě všechny nadchli právě ti nejmladší. Diváci pak mohli svůj dojem vyjádřit i v malé anketě a odnést si jako suvenýrek třeba střediskový časopis LOKALI.

*Logan*

## NOVÁČCI ZCELA NETRADIČNĚ

Vynikající nápad dostali vedoucí některých oddílů 35. a 91. střediska z Prahy 10. Skoro každý oddíl se v dnešní době potýká s naprostým nedostatkem nováčků. Děti lákají počítačové hry a slaboduché pořady v televizi a o skautování nejeví vážný zájem. A jak se ukázalo, není to tím, že by o skautingu vše věděli, a proto se mu vyhýbali, ale spíše nedostatkem informací o našem hnutí. Klokán ve svém článku, o akci věnované náboru nováčků píše, že

nějaké malé letáčky na školních nástěnkách nepomůžou k nabírání nových členů. A má naprostou pravdu, protože nápad, jaký uskutečnily 305., 309. a další oddíly, je přesně to, co může nalákat potencionální členstvo. Od Puňti jsme získali další informace. Děti, které se akce v průběhu jejího konání zúčastnili, bylo 150 až 200. A jejich doprovázející rodiče projevíli zájem a zajímali se o kontakty na vedoucí oddílů. Kéž by tedy tento podnik přinesl své ovoce. A teď si přečtěte článeček od Klokana z 305. oddílu Sýkor.

Jelikož náš oddíl nebyl zrovna moc početný, s radostí jsme tuto akci uvítali. Ve středu 4.9.2002 Na Skalce, na starých hřištích se to už okolo desáté vesele hemžilo skauty a skautkami z různých oddílů. Hemžení zahrnovala příprava nástěnek, stanovišť atd. Na pohled nejvýraznější bylo asi tee-pee, které se vedle paneláku nedalo přehlédnout. Děti začaly přicházet už okolo půl dvanácté, cestu našly podle šipek nakreslených křídou na zemi. Každé stanoviště se jmenovalo podle nějakého zvířete a plnil se tam úkol, který měl s tím zvířetem něco společného, např. ptáčky zpívání, šelmy běhání. Želvičky, běhání s lavorem jako krunýř na hlavě. Klokani, strefování se papírovému klokanovi do kapsy míčkem apod. Za každý splněný úkol děčko dostalo obrázek příslušného zvířete, a hlavně kamínek. Za tři kamínky se v informacích vyměňovaly preclíky a bonbony. Okolo dvou hodin odpoledne se k nám přidaly holky z našeho oddílu, které už neměly školu, a tak jsme nemusely být na stanovišti všechny. Někdo z nás vzal s sebou laso, a tak ve volné chvíli jsme opakovaly triky s lasem. To samo sebou upoutalo pozornost, a holky přibližně v našem věku si to hned zkoušely taky. V půl sedmé odcházely poslední děti, a my se pustili do úklidu a balení.

Akce měla docela úspěch (rozhodně větší než plakáty na školních nástěnkách).

Do oddílu nám postupně přišly čtyři super holky a navíc k nám přestoupilo pár přerostlých světlušek. Nedávno na schůzce jsme zjistily, že se nám nedostávají židle a že se jen stěží vejdem ke stolu.

Klokán

## ORLOVSKÉ SETKÁNÍ

*po jedenácté*

Chladné, mlhavé ráno 14. září. Ještě je tma, když odcházím na vlak, který odjíždí krátce po páté ve směru na Světlou nad Sázavou, kde je východisko k letošnímu tradičnímu, už jedenáctému setkání na Orlovech.

O čem ta setkání u orlovské myslivny v lesích mezi Lipnicí a Humpolcem jsou? Dne 17. září roku 2002 jsou tomu 64 roky, co zemřel zakladatel skautské organizace u nás, profesor Antonín B. Svojsík, který v pohnutém roce 1938 zanechal skautům svoje dílo, organizaci i odkaz, vyjádřený krátkou, ale výstižnou větou: „Každý konej svoji povinnost.“

A tak, při těchto obnovených setkáních, která navázala na to první v roce 1970, kdy sem přišli pěšky až z Prahy, stejně jako před osmapadesáti lety, i ti z třinácti chlapců, kteří v roce 1912 šli na svůj první tábor, uskutečněný A. B. Svojsíkem na místech, kde dnes stojí památník Jiřího Wolкера.

Rok 1970 byl těžký pro skautskou organizaci a přesto přišli, nejmladšímu bylo dvašedesát a nejstaršímu sedmdesát dva let. Trochu dost na dlouhou pěší cestu s nákladem tábornických potřeb na šestidenní pouť. Ve dne cesta za každého počasí, v noci spánek pod širým nebem. A my tehdy čekali, až se jejich vlajka družiny Jelenů objeví na vrcholu cesty nad jejich bývalým tábořištěm. Jen náčelníkovi

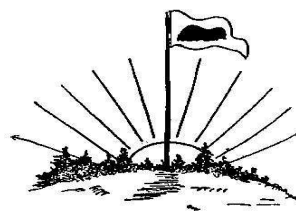
Junáka, bratru prof. R. Plajnerovi tehdy Státní bezpečnost už účast „nedoporučila“.

Tentokrát tu už žádný z nich nebyl, ani nemohl být, a já tam byl z těch, kdo se tenkrát v roce 1970 toho setkání zúčastnil, už sám. Světelští skauti se teď stali strážci založené tradice a setkávají se tu bratři a sestry z různých měst i krajů. Sešlo se nás na padesát a nejrůznějšího věku. Není to mnoho, to vím, ale termín se sešel právě s datem odhalení pamětní desky zakladateli na domě v Praze, v Náplavní ulici, kde žil.

Při těchto obnovených setkáních, z nichž letošní bylo již jedenácté, takže snad mohu hovořit o založené tradici, setkávají se skauti a skautky, kteří nezapomínají na zakladatele své organizace, na jeho odkazu myšlenek, díla, idejí. Cítí to jako svoji povinnost, závazek, aby jejich příslušnost k velké světové organizaci skautů nebyla jen v nošení krojové košile, šátku, slibového odznaku. Přál bych si, aby žádný z nich nikdy nemusel při pozvání na tuto akci, aniž by se styděl obléci si skautskou košili, či říci: „To mi nic neříká“.

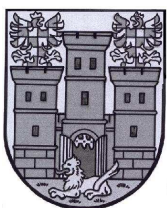
Tentokrát se datum setkání, čtrnáctého září, shodovalo s výročím, kdy před 65 lety zemřel první prezident, prof. T.G.Masaryk, který byl též velkým přítelem a příznivcem skautů a nositelem legitimace s číslem 1. Také jemu platila vzpomínka.

Letos jsem se tu setkal znovu s bratry a sestrami z nejrůznějších míst a při stisku rukou v Gillwelském kruhu, jak to znají a činí skauti na celém světě, nezněla jen skautská hymna, ale i mlčenlivě vyjádřené „nashledanou za rok na stejném místě“.



St. Kovařík – Sonny



**UHERSKO BRODŠTÍ***oldskauti u Posázaví*

Je už skoro tradicí, že náš klub OS „Stařící“, spolu s klubem „Oldskautek“, prožije každým rokem týden v některém z koutů krásné české země.

Letos jsme si vybrali Posázaví, jelo nás 13, sedm skautů, šest skautek, průměrný věk 67 let. Už cestou do místa našeho týdenního pobytu jsme navštívili místo prvního tábora českých skautů pod vedením bratra A.B.Svojsíka na Orlovech. Velmi zasvěceným a obětavým průvodcem nám byl br. Kopecký - Bill ze střediska ve Světlé nad Sázavou. Kromě orlovské myslivny, pomníčku účastníka prvního tábora, básníka Jiřího Wolкера, nás seznámil poutavým způsobem s činností Junáků ve Světlé, poseděli jsme v jejich klubovnách a řekl nám také něco z historie a současnosti města.

Základnou pro náš týdenní pobyt byl penzion „Sázavka“ ve Zlenicích. Odtud jsme dělali výpady. Prošlapali okolí Zlenic, prošli kouzelnou Posázavskou stezku, navštívili Český Šternberk, Sázavský klášter, Kutnou Horu a Libici, což nám osvěžilo znalosti historie a upevnilo vědomí naší sounáležitosti. Také jsme navštívili rodiště Josefa Lady v Hrusicích, jeho zajímavé muzeum a dojednali si exkurzi na hvězdárně Akademie věd v Ondřejově. Tady nás zejména zaujal dvoumetrový teleskop.

Přesto, že okolí našeho pobytu bylo poznamenáno letošními povodněmi, byl to, také díky pěknému počasí, velmi příjemně prožitý týden. Zakončili jsme ho po skautsku táborovým ohněm a plni dojmů z dobrých zážitků, s posíleným vědomím o smyslu a životaschopnosti skautských myšlenek, jsme se vrátili v pořádku do lůna prvních moravských Junáků, Uherského Brodu.

*Lišák***PRO ZAMYŠLENÍ****JAK NAPLNIT***Ročenku kmene OS 2003*

Do vydání Ročenky 2003 věnované 85. výročí vzniku založení 1. klubu OS Přátelů Vavry, jako první jednotky kmene dospělých, nás dělí necelý rok. Na kmenové poradě v Havlíčkově Brodě byla předložena, projednána a přijata hlavní myšlenka vydat k tomuto výročí „Ročenku 2003“. Byli vyzváni krajsí a okresní zpravodajové OS, a jejich prostřednictvím vůdci klubů, a vlastně všichni členové klubů, kteří se věnují hledání zavátých skautských stop a uchovávání skautské paměti. Výzva navazuje na dva, věcně blízké, již dříve vyhlášené projekty „evidence osobních výročí“ a vytvoření jakési „záchranné sítě“ skautských dokumentaristů a archivářů. Tedy na činnosti, kterým se již některé kluby či střediska příležitostně či systematicky věnují. Jejich zásluhou jsou vydávány střediskové i regionální výroční publikace (almanachy) věnující se povětšinou začátkům skautingu v těchto místech. Vyhlášený sběr příspěvků pro Ročenku vyvolal určitý, omezený zájem. Bylo již „předáno“ několik článků o různých událostech. Přestože přednost byla vyhlášena článkům o kmene OS zpracovaných digitálně, nebo alespoň kvalitně na psacím stroji případně již vytištěných, bylo odesláno několik „rozsáhlých svazků“ obsahujících mnoho námětově velmi různorodých textů k různým příležitostem, často psaných i ručně, formou článků, výpisků či poznámek nebo jiných písemností, často s odvolávkami na další literaturu s poznámkou, aby z nich bylo vybráno to vhodné a podstatné. I když tyto soubory mohou obsahovat i zajímavé nebo dokonce

unikátní informace není možné je použít. Na koncovém zpracování Ročenky pracuji pouze sám, a proto nejsem fyzicky schopen a ani ochoten přečíst, a vhodné události vybírat a písemně zpracovávat. Z rukopisů to dokonce není možné, protože názvy, jména a data lze často obtížně přečíst. Na takto vzniklé neúmyslné chyby by se přišlo až po vydání, což by zpochybnilo a znehodnotilo i ostatní vydané texty. Zpětnou faktografickou korekturu textů totiž není možné organizovat. Za věcnou správnost textů mohou „odpovídat“ jedině autoři. Ústředně lze zajistit pouze korektury jazykové.

Pro zlepšení tohoto stavu doporučuji dávat při výběru přednost příspěvkům které :

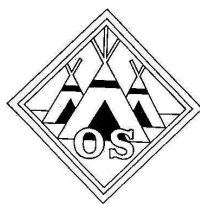
- ♦ budou mít texty zpracované digitálně, případně kvalitně napsané na psacích strojích nebo vytištěné, aby je bylo možné případně naskenovat,
- ♦ budou mít texty stylizované autory a nebudou vyžadovat významnější úpravy,
- ♦ budou mít témata věnovaná počátkům hnutí OS, před vzpomínkami na krátkodobá výročí, ty bude možné zařadit v dalších letech,
- ♦ budou věnovat zvláštní pozornost artefaktům a archiváliím, nově nalezeným a doposud nepublikovaným.

Ročenka nebude vydána pouze v roce 2003, ale bude nadále sestavována pravidelně každoročně. To umožní doposud nezpracovaným příspěvkům dostatek času na jejich přípravu a publikování je k aktuálním výročím.

Ročenka bude vycházet jako každoroční příloha Kmenových novin. V případě zájmu bude umožněno zájemcům zajistit její dotisk.

Gog

## O LESNÍ ŠKOLE KMENE OS



*Pro první běh školy se kmen rozhodl v roce 1998. Ta letošní byla již čtvrt., stylově i programově škola navázala na seniorskou školu v Kletečné, konané 1992. Její založení a program vyplynul ze snahy pomoci klubům, jejich vůdcům a činovníkům kmene. Postupně absolvovalo školu 75 členů kmene, z toho 25 letos. Další běh by měl být ILŠ většinou z absolventů bude z LŠ OS.*

**Podmínkou přijetí** je složená vůdcovská zkouška, protože zájem je i u členů, kteří tuto kvalifikaci nemají, musí systém řešit i tento problém. Vzdělávání a výchova budou rozšířeny o kurzy, ve kterých mohou zájemci získat tuto kvalifikaci.

**Vedení školy** tvoří vůdce školy, jeho zástupce a sbor pěti až šesti stálých instruktorů přítomných po celou dobu trvání školy. Mimo ně v programu působí externí instruktoři, kteří školu navštěvují pouze k přednesení vlastního tématu.

**Frekventanti** jsou po celou dobu školy rozdělení do družin vedení rádcem, kterého si sami zvolí. Po družinách také hrají hry, plní výchovné i učební úkoly a střídavě vykonávají některé běžné táborové práce. Časová náročnost školy je poměrně vysoká, jde o absolvování programu dvou víkendů a zpravidla osmidenního letního pobytu. Režim těchto soustředění má táborový charakter.

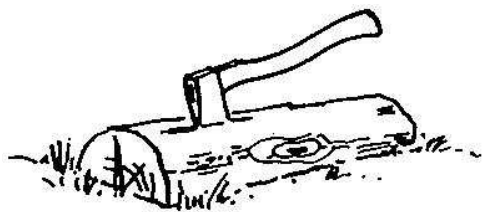
Program je uspořádán do tří základních okruhů: „Pro sebe“ „Pro klub“ „Pro hnutí“ a zahrnuje několik nosných disciplín jako

- ♦ Duchovní základy skautingu
- ♦ česká státnost
- ♦ mezinárodní skautské vztahy
- ♦ historie oldskautingu a lesních škol
- ♦ psychologie
- ♦ pedagogika
- ♦ skautské právní minimum
- ♦ metodika činnosti klubů
- ♦ ekonomika a hospodaření
- ♦ komunikace

a rétorika ♦ turistika ♦ nápravný tělocvik ♦ klubové hry ♦ putování přírodou a ekologie ♦ případové studie. Na většinu přednesených témat jsou od přednášejících vypracovány stručné učební texty.

Výstupem absolventů je **písemná práce**, která má předepsanou formu. Bývá koncipována jako příručka, či návod na řešení. Jejich témata mají velmi široký záběr. Písemné práce jsou v poslední době zpracovávány na počítačích, což umožňuje snadné úpravy prováděné po konzultacích a instruktory a následné vydání sborníku těchto prací. Připravuje se seznam těchto prací pro možnost jejich širšího použití.

Absolventi školy získávají právo stát se členy Kruhu lesních škol jehož prostřednictvím mohou být v neustálém styku s lesní školou. Toto členství umožňuje absolventům úzkou spolupráci se školou, mohou se stát externími či stálými členy instruktorského sboru. Mohou se zúčastnit vyhlášených akcí školou, jako volné semináře a přednášky, slavnostních závěrečných táborových ohňů při vyřazování a dalších akcí. Právem absolventů lesní školy je nosit šedý šátek s našitým universálním odznakem LŠ symbolizovaný třemi tee-pee v jeho cípu, dále nosit na pravém rukávu košile znak absolvované školy.



## SÍLA SKAUTSKÉ LÁSKY

Stalo se to letos v létě. Nám, velice dobře známý bratr Káďa Zelený, zakladatel Majáku, se chystal zpět na další tábor Ekumenické lesní školy. Požádal br. Dikiho - Jaroslava Šrámka, aby byl tak laskav a dovezl mu na Vlašimsko některé věci autem. Br. Diki skutečně pro věci

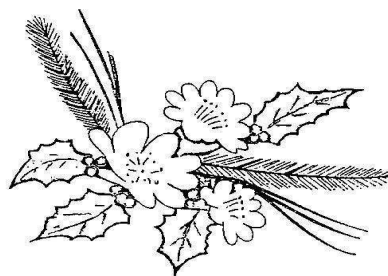
přišel. Bylo to jeden páteční večer a našel br. Káďu v bolestech a obrovských zdravotních problémech. S jeho chotí, milou sestrou Růženkou byli trochu bezradní.

Pokud vím, páni doktoři nemají příliš v lásce tzv. „náhlé příhody břišní“. A to Káďu potkalo. Ani nevolali lékaře a br. Diki Káďu rovnou dovezl do nemocnice, to mu doslova zachránilo život. Byl okamžitě hospitalizován s diagnózou prasklá břišní aorta. A již o půlnoci toho pátku došlo k nezbytné operaci, již se zúčastnil početný tým chirurgů chirurgické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze na Karlově náměstí.

Káďa je živ a zdrav, v rekonvalescenci. Dodatečně se dozvěděl, že při této diagnóze je padesátiprocentní úmrtnost.

Lví podíl na záchraně jeho života má br. Diki, který ho dovezl včas a na pravé místo. Patří mu upřímné bratrské poděkování nás, všech, kteří máme Káďu rádi. A ovšem, naše poděkování patří i týmu lékařů a sester chirurgické kliniky Fakultní nemocnice v Praze 2.

*Dany*



## JMÉNA NA KAMENECH

(Tábor) Rok 2002 je pro všechny Židovské náboženské obce rokem vzpomínek, vzpomínek na hromadné deportace osob židovského původu do Terezína.

Z Tábora odešly v listopadu 1942 dva transporty s více než 1200 lidmi. Většina z nich zemřela násilnou smrtí v plynových komorách Osvětimi. Vrátilo se jich pouze sedmdesát.

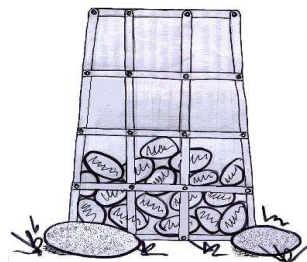
V Plzni vznikl projekt „Napiš jedno jméno“. Obyvatelé města Plzně psali jméno účastníka transportu na kámen. Natolik mě vše oslovilo, že jsem začala hledat cestičky, jak něco podobného uskutečnit i v Táboře. Důvod je jednoduchý, i mě v Osvětimi zůstalo několik nejbližších příbuzných z otcovy strany.

V bláhové víře, že by se všeho mohla ujmout některá instituce, muzeum, kult. odbor, organizace SPB, jsem zahájila jednání. Bohužel setkala jsem se sice s pochopením, ale už ne s chutí se všeho ujmout. Obrátila jsem se tedy na své nejbližší, na skauty ze 12. střediska Kalich v Táboře. Ujal se všeho 7. chlapecký oddíl Karibu. Pomohli najít kamenolom, vybrali a přivezli kameny, při pořadatelské službě, při psaní jmen, ale i s úklidem prostor židovského hřbitova před pietním aktem.

Jedna fotografie byla i v Mladé frontě, „skaut písíci jméno“.

Prostory poskytla evangelická církev, která rovněž zajistila přes všechny tábořské duchovní podporu akce. V regionálním tisku i v českobudějovickém rozhlase probíhala dost velká propagace v podobě článků, fotografií a relací. Takže když vypuklo třídní psaní jmen na kamínky (17. až 19. října, od 8 do 20 hodin), přišlo více než 500 lidí. Skoro dvě třetiny účastníků napsalo jméno svého spolužáka, souseda, známého a také si o nich i vyprávěli. Ze 6. ZŠ přivedla pí. učitelka Růžková deváté třídy, s kterými jezdí do Terezína. Z Volyně přijela ses. MUDr. Eva Marková s manželem. Mnozí se hlásili ke skautům, že v mládí také skautovali. Nejvíce mě potěšila návštěva spisovatelky Ilony Borské, napsala několik knih, známou Doktorku z domu Trubačů, od které jsem následně dostala poděkování a její další knihu.

Z Tábořských přišli zajímaví lidé, ředitel divadla, zpěvačka L. Peřinová, ale i paní Bervidová – Buqvojová ze zámečku Měšice aj. Napsalo se 412 jmen lidí z Tábora a tábořského okresu, za mimotábořské bylo napsáno 97 obcí s počtem obětí. Za ty tři dny jsem měla tolik dojmů, že se to nedá ani vyjádřit, byla jsem tam totiž celé tři dny od rána do večera.



Kameny jsou již umístěny v kovové mříži, plastika sochaře Karla Peřiny, na kterou jsem „vyběhala“ celých 150 tisíc Kč a 60 tisíc od městského zastupitelstva a zbytek do celé částky od ŽNO Praha, s čímž jsem vůbec nepočítala.

20. října se konalo slavnostní odhalení plastiky s popsány kamínky. Na tento pietní akt přišlo asi 150 lidí, mezi nimi několik ze Společnosti přátel Izraele z CB, v čele s prof. Podlešákem, předseda ŽNO Praha, p. Tomáš Jelínek, zástupci Židovské literární unie z Prahy a jiní. Zpíval pěvecký sbor místního gymnasia.

A tak mám z celé akce vnitřní uspokojení a radost. Radost i z toho, že i když nešlo o akci skautskou, skauti pomáhali a udělali velmi dobrý skutek.

Hajos 139. klub O S

## ROZLOUČENÍ.

28.10.2002 ve věku 68 let nás po krátké těžké nemoci opustila členka našeho OS klubu v Karlových Varech, sestra Dana Sadská. Nejenže její odchod nás citově velice ranil, ale jejím úmrtím ztrácí karlovarský skauting jednu z nejobětavějších sester. Její pečlivá práce hospodářky v ORJ a kronikářky v OS

klubu bude těžko nahraditelná. Bude nám všem chybět i jako spolehlivá a obětavá sestra, vždy ochotná pomoci tam, kde bylo pomoci třeba.

Byla dlouholetou skautkou. Již v květnu 1945 vstoupila do skautské organizace v Plzni, kde začínala v 1. oddíle jako světluška, složila nováčkovskou zkoušku a slib. Po roce 1969 se okamžitě zapojila v Karlových Varech do práce se světluškami, složila vůdcovské zkoušky a stala se vedoucí oddílu. Byla nenahraditelná jako spoluvedoucí na letních táborech a její nezištná ochota v mnoha případech pomohla ostatním vedoucím sestřím v těžkých táborových situacích. Skauting se pro ni stal životním stylem, a proto po politickém převratu v roce 1989 se opět okamžitě přihlásila k práci ve skautském hnutí a zastupovala funkci kronikářky klubu OS, předsedkyně revizní komise ORJ a hospodářky ORJ.

Za svou skautskou činnost obdržela tato vyznamenání: Medaile díky (1970), SYRINX-bronz (1991), Čestná léta. Byla navržena za členku do Svojsíkova oddílu.

Milá Dano, budeš nám velice scházet. Vždyť jsme se společně scházeli i po celé období totality a kdo nám dnes bude zasílat milá veršovaná blahopřání k narozeninám, připravovat malé, ručně háčkové ozdoby na vánoční stromček a drobné dárečky? A kdo bude pečlivě vést naši kroniku? V našich vzpomínkách vždy zůstaneš mezi námi! Za vše Ti moc děkujeme.



Loučíme se skautským pozdravem.

## RŮZNÉ

### NÁVŠTĚVA STŘEKOVA

(Ústí 11. až 13. října) Výjezdní zasedání náčelnictva OS se konalo v Ústí n.L. Na budově hlavního nádraží byly přes všechnu snahu vidět škody způsobené povodní. V hale fungovaly pouze záchody, všude kolem nás byly stržené omítky a překážela různá lešení. Odjezdy byly nadále organizovány ze západního nádraží. Ubytování jsme byli v internátu, kde také probíhala jednání.

V sobotu po obědě se nás vydala celá dvacítká na prohlídku hradu Střekova. K úpatí jsme dorazili autobusem, pak následoval výstup strmými cestami a po mnoha schodech až k bráně hradu. Cestu lemovaly zajímavé čedičové menší i větší útvary. Namáhavý výstup nás trochu rozehrál, a tak jsme nevnímali ani to, že teploměr ukazoval pouze 3°C. Byli jsme spokojeni, že nepršelo. Doprovázela nás ses. Lukášková, která organizovala několik zajímavých zahraničních zájezdů oldskautů do zahraničí. Pole chodců se trochu roztáhlo, a tak jsme museli počkat na udýchané opozdilce. Nahoře se k nám přidal průvodce, který nás velmi zasvěceně celým areálem provedl. Vyhlídky nám umožnily si prohlédnout široké okolí. Pozdravili jsme odtud mobilem br. Luboše Pavlána - Psa, jehož dům a zahrada stojí na břehu Labe v nedalekém Vaňově, kde voda velmi řádila. Vraceli jsme se promrzlí, ale spokojeni. Večer na nás čekala připravená velmi bohatá výstava skautských odznaků a vyznamenání, kterou pro nás připravil účastník jamboré ve Francii v roce 1947, br. St. Špinler z Děčína. Na šesti velkých panelech jsme si prohlédli české, československé, americké, polské a

exilové odznaky. Další zážitek proti odpoledni byl však v teple.

**STŘEKOV**, zříceniny hradu na výrazné strmé skále nad pravým břehem Labe, dnes v Ústí nad Labem.

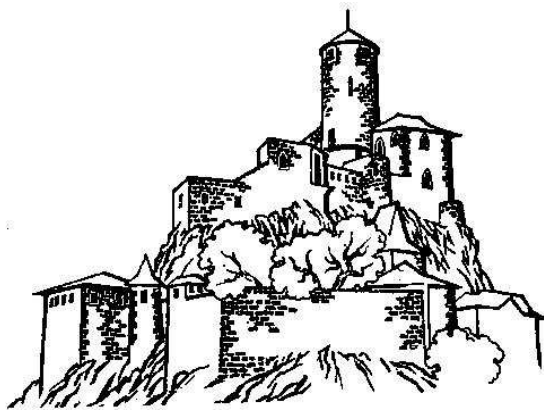
Hrad, který střežil bezpečnost plavby na Labi a zajišťoval mimo jiné i vybírání celních poplatků, vystavěl z pověření krále Jana Lucemburského Pešík z Veitmile, jemuž ho také panovník v roce 1319 udělil lénem. Zásadní přestavby se Střekov dočkal na přelomu 15. a 16. století, dále pak byl ještě renesančně upravován. V průběhu třicetileté války byl několikrát dobytý hrad pobořen a vypálen. Vojenského využití se zříceniny hradu dočkaly ještě roku 1757 v sedmileté válce, kdy zde rakouská vojska obléhala pruskou posádku. Specifikem Střekova je fakt, že hrad neležel na vrcholu skály. Ten zaujalo mohutné předsunuté opevnění. Obrannou funkci věž neměla, ale střežila co nejširší úsek labské plavby. Hradní palác byl 22 m dlouhý a 8 m široký objekt, ze kterého se zachovalo jen obvodové zdivo ze 14. století a valené zaklenutí v přízemí s novogotickými okny.

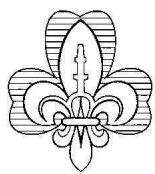
V první polovině 16. století měnil Střekov několikrát své majitele. V roce 1563 přešel do držení Václava Popela z Lobkovic. Kolem roku 1570 první vlastník z rodu Lobkoviců hrad rozšířil a zčásti přestavěl. Tento rod vlastnil hrad i panství až do roku 1918. Roku 1601 přestává být Střekov formálně královským majetkem a přechází do dědičného vlastnictví svých držitelů. Od počátku 17. století Střekov propadal zkáze. Nejdříve to bylo za třicetileté války, kdy jej Švédové čtyřikrát obsadili a zpusťovali, v 18. století utrpěl za válek pruských. Švédové také rozstříleli skály v řečišti pod hradem, aby lodě s hlubším ponorem mohly odvázet válečnou kořist. Kolem roku 1811 navštívil hrad německý básník Theodor Körner, z našich básníků to byl Karel Hynek Mácha. Z malířů byl nejslavnějším navštěvovatelem Střekova

v minulém století Ludwig Aririan Richter. Hrad zobrazovali i E. G. Doerell, V. Kandler a řada dalších. V roce 1842 pobyl několik dnů na hradě hudební skladatel Richard Wagner a rozvrhl si zde plán ke své slavné opeře Tannhäuser. Tento romanticky motivovaný zájem milovníků památek přerostl ve snahu zachovat hrad budoucnosti.

Stavební opravy byly prováděny koncem 19. století a v letech 1911 - 12. Postupně se měnilo i blízké okolí hradu. Od roku 1830 je na hradě zahradní restaurace. Roku 1841 byla zahájena labská paroplavba a z Prahy do Ústí dojel první parník „Bohemie“. O deset let později byla zahájena jízda po železnici z Prahy do Děčína a roku 1874 zahájila provoz dráha z Litoměřic do Děčína. V letech 1922 až 1936 byla pod střekovskou skálou postavena zdymadla. Do okolí pronikl průmysl, který proměnil i tvářnost celého kraje.

Roku 1830 byla bývalá kuchyně přeměněna na zahradní restauraci, která je na hradě dodnes. Na okraji strmé skály, přímo nad řekou, byla postavena v 16. století podélná budova, kde byly původně umístěny konírny a v patře světnice pánů. Nyní se zde v tzv. rytířském sále konají společenské obřady a významná zasedání. Odtud vedlo schodiště k nejstarším částem vlastního hradu, k hradnímu paláci a po stupních k okrouhlé věži.



**OLDSKAUTI NA SLOVENSKU***Prvé stretnutie OS v Žiline*

Dňa 22. 6. 2002 sa uskutočnilo prvé stretnutie delegátov oddielov OS, registrovaných v SLSK. Bolo to prvé oficiálne celoslovenské stretnutie delegátov OS od roku 1990. Ani krátkodobo činné vedenie tretieho kmeňa (v rokoch 1992 - 1994) nezvolalo zástupcov jednotlivých oddielov OS z celého Slovenska za tým účelom, aby sa OS sformovali a pracovali tak, ako v českom Junákovi, kde tretí kmeň doteraz pôsobí a úspešne pracuje. Tak sa stalo, že šiestym snemom SLSK boli OS odsunutí na vedľajšiu koľaj a boli odsúdení na postupné vymretie.

Našlo sa ale pár nadšencov a pokúsili sa znovu naše staré skautské tradície obnoviť. Možno nie všetci OS pochopili nutnosť obnovy oldskautingu na Slovensku, možno už nemajú všetci dost síl na to, aby znovu sa zapojili do práce. Vyplýva to z účasti na tomto prvom stretnutí. Posúďte sami.

Pozvaných bolo: 23 oddielov OS registrovaných v roku 2002 v SLSK s počtom delegátov 48. Ostatných hostí bolo pozvaných 15. Účasť oddielov: pozvaných 23, prítomných 14, účasť delegátov: 25 z prítomných oddielov. Celkom prítomných 33. Považská oblasť 16 + 4, Trenčianska oblasť 7, Bratislavská oblasť 2+1, Nitrianska oblasť 4, Podtatranská oblasť 1, Východoslovenská oblasť 3+1. Oddiely OS nezúčastnené: Žilina 3. odd., Trenčín 52 odd., Topoľčany 1. odd., Strážske 5. odd., Pezinok 1. odd., Bratislava, Zvolen 1. odd., Banská Štiavnica 1. odd. a Banská Štiavnica priatelia skautingu.

Napriek pozvaniu sa nedostavila žiadna

držiteľka Strieborného trojlístka, ale dostavili sa 4 Strieborní vlci (br. Schvab, Petříček, Broďánia, Kvasnica).

Na tomto prvom stretnutí OS bola prítomnými delegátmi zvolená Rada OS, ktorá bude v nasledujúcom období koordinovať činnosť OS na Slovensku. Do rady boli zvolení: br. Ing. Jaroslav Loebel, vodca rady; s. Valéria Soldánová, zástupkyňa vodcu+ br. Milan Janušek, člen rady; br. Ing. Pavol Jurecký, člen rady; br. Milan Soldán, člen rady.

Za spravodajcov oblastí, ktorí tvoria Rozšírenú radu OS boli zvolení: Podtatranská oblasť br. Anton Felber, Bratislavská oblasť s. Tatiana Miklánková, Nitrianska oblasť s. Libuša Františová. Ostatných spravodajcov si oblasti majú zvoliť sami a mená zhlásiť na Radu OS.

*3 činnosti rady OS*

Rada OS sa zišla k prvému jednaniu dňa 31. 8. 2002 v Žiline. Bola privítaná informácia o tom, že vedenie SLSK udelila vodcovi Rady OS br. Loeblovi poverovaciu listinu zastupovať slovenských oldskautov na domácich a zahraničných podujatiach, čím v podstate uznala existenciu oldskautingu na Slovensku v rámci SLSK.

Vodca Rady OS informoval o nadviazaní spolupráce s 3. kmeňom Českého Junáka a vykonanej ceste na zasadanie vedenia 3. kmeňa Českého Junáka v Miletíne, kam ho náčelník 3. kmeňa Junáka br. Slavíček - Thor osobne pozval.

Ďalej boli prejednané základné predpoklady pre činnosť Rady a program činnosti oddielov OS. Tento program bol vypracovaný ešte pred I. stretnutím OS v Žiline a bol aj súčasťou snemových materiálov. Bol vypracovaný na základe doporučených oblastí svetovej

organizácie ISGF, čo je vrcholová organizácia dospelých skautov a skautiek. Tento dokument je uvedený v ďalšom článku tohoto časopisu.

Rada OS si stanovila priority činnosti, ktoré je nutné spoločnými silami zabezpečiť:

- Do konca roku 2002 predložiť vedeniu SLSK návrhy na úpravy stanov SLSK s tým, že bude presadzovať uznesenie I. stretnutia OS v Žiline - zaradiť Radu OS ako stálu radu SLSK.
- Zabezpečiť pomoc SLSK pri roznášaní Betlehenského ohňa.
- Usporiadať pravidelné trojdňové česko-slovensko-poľské stretnutie oldskautov v druhom štvrtroku 2003.
- Aktívne sa zúčastniť snemu SLSK v Prešove v roku 2003.

Druhé zasadanie Rady OS sa konalo na Štrbe v Popradskej oblasti v dňoch 13. a 14. 9. 2002. Na toto jednanie, kde sa prejednávali hlavne otázky plánu činnosti jednotlivých členov rady, bol prizvaný aj zvolený spravodajca Popradskej oblasti br. Felber. Ten informoval členov rady o živote a činnosti OS v tejto lokalite, pričom vyzdvihol dobrú spoluprácu s verejnými orgánmi okresu a mesta Poprad, ako aj s inými sponzormi mesta a Tatranskými železnicami a lanovkami. Bolo konštatované, že tento trend je na veľmi dobrej spoločenskej úrovni a mali by si z neho zobrať ostatní OS príklad aj v iných regiónoch na Slovensku. Ďalšie zasadanie Rady OS by sa malo uskutočniť v októbri 2002 v Trenčíne.

## Úvodné slovo redakcie



Žiadny riaditeľ, minister, generál a ani skautský vodca nemôže dobre rozhodovať a riadiť bez informácií. Ale aj každý občan, zamestnanec, vojak či člen skautskej organizácie nemôže správne posudzovať prácu svojich predstavených a rozhodovať sa o zásadných otázkach bez informácií oznamovacích prostriedkov, z ktorých sa dozvie o opatreniach, nariadeniach, radách a o počasí, ktoré ho čaká.

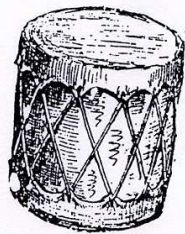
Preto sa rozhodla Rada OS vydávať raz za štvrtrok svoj časopis občasník. Bude v ňom všetkých oldskautov na Slovensku, ale aj v Európe a blízkom okolí informovať o tom, čo sa to v oldskautingu na Slovensku vlastne robí a čo by bolo dobré robiť.

Chce to dve veci. Predovšetkým dopisovateľov a tlačového spravodajcu, ktorý by tento časopis a celú informatiku oldskautov viedol, zabezpečoval a staral sa o zviditeľnenie nášho oldskautského združenia (v Čechách na to majú 3. kmeň).

Toto naše prvé číslo je ešte len prvou lastovičkou, ktorá jar nerobí, ale je predzvesťou toho, čo by ste mali v budúcnosti očakávať tak ako skauti a skautky svoje Skautské zvesti. Tento výtlačok sa k Vám dostáva z dielne skautskej redakcie 4. oddielu skautov v Zlatovciach, ktorí podali svoju pomocnú ruku oldskautom na Slovensku a redakcia pevne verí, že budete spokojní. Za obsah však neručí.

Tak si bratia oldskauti čítajte !  
Redakcia





# Náčelní cká pošta

*Čas od času přijde náčelnictvu nebo do Kmenových novin dobrý nápad, poděkování, upozornění, výzvy, různé dotazy nebo stížnost. Prostě oznámit to, co si žádá zveřejnění, co si nechceme nechat jen pro sebe, ale chceme se o to podělit, protože se to netýká pouze nás samotných, ale může to být zajímavé i pro druhé. Několik takových zpráv právě dorazilo.*

*Příkladný čin aneb*

*skautská přátelství poznáš v nouzi*

Středisko Úvaly darovalo 10.000 Kč na obnovu zatopeného rokycanského skautského Domova. Mezi oběma středisky se traduje dlouholetá spolupráce. Bratr Brabenec-Brába, který se později z Rokycan odstěhoval do Úval, byl před válkou dlouholetým skautským činovníkem v Rokycanech a ještě ve svých 80 letech byl členem 55. klubu OS Rokycany a dojížděl na klubové schůzky. Jeho syn - mladý Brába, jde ve šlépějích svého otce, a byl to on, který byl iniciátorem pomoci rokycanským skautům.

OS klub Spálené Poříčí, středisko Devětsil, uspořádal sbírku na pomoc povodní postiženým střediskům Strakonice a Rokycany. Vybranou částku 6100 Kč rozdělili jako příspěvek na obnovu zatopených domovů mezi rokycanské středisko částkou 3100 Kč a středisko Strakonice částkou 3000 Kč. To je výsledek pravidelných meziklubových, župních a mezikrajských setkání OS, která se tradují od samé obnovy činnosti OS kmene po roce 1989.

*Uksa - Bizon*

*Strakonice, zaplavené klubovny*

Záplavy, které postihly naši republiku značně poškodily naše skautské klubovny. Voda v místnostech dosahovala přes 60 cm. Následky budou trvat několik roků, zda se vůbec odstraní, neboť stěny jsou ze dřeva a dřevotřísky.

*Poděkování Strakonických*

Rádi bychom touto cestou poděkovali oldskautům ze Spáleného Poříčí a středisku Devětsil, kteří přispěli na obnovení naší oldskautské klubovny částkou 3000 Kč. Peníze budou použity na nový nábytek a podlahovou krytinu. Dík za bratrskou pomoc!

*Lad. Václavík, vůdce 176. klubu Strakonice*

*Malá pomoc oldskautů*

V zářijovém čísle Skautingu byla výzva k pomoci střediskům postižených povodní. Tato výzva se týkala zaplacení předplatného skautských časopisů. Na tuto výzvu reagovali sbírkou peněz absolventi i vedení Lesní školy kmene OS v Miletíně. Na závěrečném víkendu vybrali částku 1240,- Kč. Při vyhlášení výsledku sbírky byla mezi námi bývalá místoprezidentka ISGF sestra Gerda-Maria Pazdera z Rakouska, která svým příspěvkem 260,- Kč dorovnala částku na 1500,- Kč. Rozhodli jsme se zaplatit předplatné souboru časopisů Skaut-Junák, Světýlko, Roverský kmen, Kapitánskou poštu a Skauting pro středisko v Terezíně. Věříme, že jsme posloužili jak postiženému středisku, tak k rozmnožení předplatitelů skautských časopisů.

*Milan Skácel - Kobra*

*Dík Přátel Vátrů za pomoc*

Klub i středisko děkují všem, kteří pomohli při včasné záchraně inventáře, nábytku a věnovali svůj čas a sílu při prvním kroku o jeho záchranu, vyčištění a odstranění stěn a izolací, aby bylo možné základní

konstrukci srubu dokonale vysušit.

Srub Vatra je pro náš klub, ale nepřímo i pro kmen dospělých. Vždyť jde o unikátní a prvou stavbu oldskautské klubovny

### 1. klub OS Přátelé Vatry

#### *Náčelnictvo kmene*

a ostatní účastníci zasedání v Ústí n. L. děkují:

- Sestře Květě Janatové - Mogaši a bratru Čestmíru Janatovi - Dafnému, za zajištění příjemného prostředí, ve kterém zasedání náčelnictva kmene probíhalo a za nestandardní péči, kterou nám věnovali.
- Sestře Haně Lukáškové a panu Davidu Pastvovi za zasvěcený výklad při prohlídce hradu Střekov.
- Br. St. Špinlerovi z Děčína, sběrateli a účastníku jamboree ve Francii v roce 1947, za uspořádání výstavky. Na šesti velkých panelech jsme si prohlédli české, československé, americké, polské a exilové odznaky.

#### *Závěrem*

*Není toho málo, co jsme si chtěli navzájem sdělit. Až to dočtete, určitě zjistíte, že tam chybí právě vaše zpráva, nevádí, pošlete ji příště.*

## **SKAUTSKÁ ZLATÁ SVATBA**

### *ve Strakonících*

Oznamujeme, že 30. listopadu 2002 oslavujeme zlatou svatbu. Eva a Láďa Václavíkovi. Skautovat jsem začal v roce 1938. Seznámili jsme se po válce ve druhém oddílu strakonického střediska, vůdce oddílu Malkus, vůdkyně Mili Chramostová. Nyní jsme v klubu OS 176.

Jak jinak než svatba ve skautských krojích, když většinu života jsme skauti.

Buď připraven! (na svatbu diamantovou).

*Zapad den, slunka svit vymizel  
z údolí, z temen hor, odpočiň  
každý, kdos Boží tvor.*

Zarmoucení oznamujeme,  
že 6. října 2002 ve věku 80 roků ukončil  
svou životní stezku

**bratr Jaroslav POLÁK - Johnny**

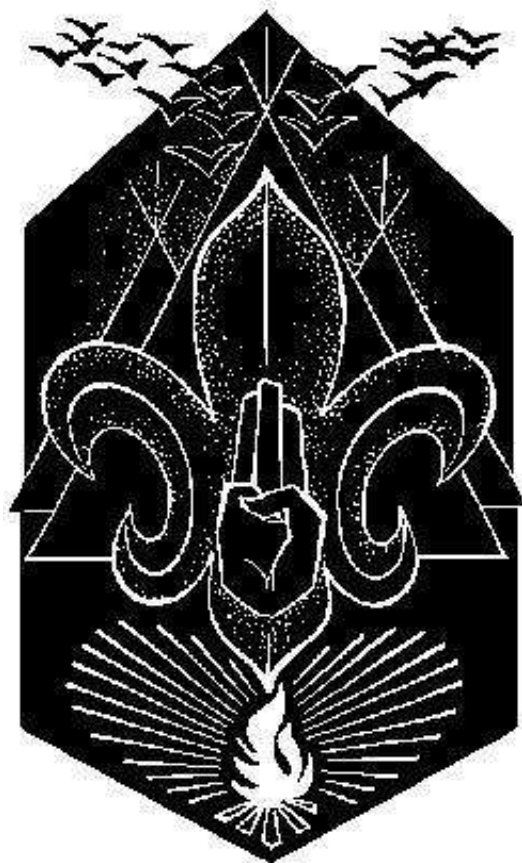
*Vůdce střediska Junáka  
v České Lípě v roce 1945.*

Patřil neodmyslitelně mezi aktivní činovníky  
českolipského střediska Junáka. Nestál  
nikdy stranou při každém vzkříšení  
skautského hnutí. Zvláštní pozornost  
věnoval vodnímu skautingu a měl zásluhy  
na budování českolipských kluboven.

Budeme na něj s úctou a láskou vzpomínat:

*51. oddíl oldskautů Česká Lípa*

*Náčelnictvo kmene OS  
a Kmenové noviny*



*p.f. 2003*

*Přejme si, aby nám všem příští rok přinesl splnění našich snů,  
pohodu, radost a přátelství.*

Kmenovým novinám OS již přišla, a stále ještě přicházejí přání k Vánocům i Novému Roku, ale i k úspěšnosti celého nového roku. Těší nás a děkujeme za ně jménem všech našich čtenářů. Doufáme, že i příští rok bude úspěšný, že nám zachovají věrnost všichni naši dopisovatelé, a že se nám podaří splnit všechna naše záměry, především opět o trochu zlepšit naše Kmenové noviny.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

## RESUMÉ

**KMENOVÉ  
NOVINY OS**  
Občasník kmene dospělých



(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

## KMENOVÉ ZPRÁVY



(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.



## ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- 50<sup>th</sup> anniversary of ISGF
- Fellowship Day Message
- ISGF Constitution

## Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

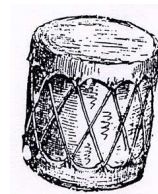
## PRO ZAMYŠLENÍ (REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

## RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc...



Náčelnick  
á  
pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

## PŘÍLOHY

(Inset documents)

International old scout seminar „Sumava 2002“

- Programme of the seminar
- Lectures and discussion on selected topics
- Information on the Zelezná Ruda District
- Miniatures from the stay in Zelezná Ruda

**KMENOVÉ NOVINY OS** □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

**KMENOVÉ NOVINY OS** □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Ing. Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

**Neprodejné**, určeno pouze pro potřebu klubů OS.